

prima instanță: Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău,
judecător Igor Mânăscuță
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău,
judecători Nina Vascan, Eugenia Fistican, Veronica Negru

DECIZIE

31 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența
Președintele ședinței
judecători

Iulia Sîrcu
Dumitru Visternicean
Galina Stratulat
Nicolae Craiu
Luiza Gafton

examinând recursul declarat de către SA ”Termoelectrica” (până la redenumirea din 16.06.2015 – SA ”Centrala Electrică de Termoficare nr. 2 din Chișinău”),

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SA ”Centrala Electrică de Termoficare nr.2 din Chișinău” împotriva SA ”Agat” cu privire la încasarea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017, prin care a fost admis apelul declarat de SA ”Termoelectrica”, a fost casată hotărârea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 08 decembrie 2014, în partea în care s-a respins integral ca tardivă acțiunea SA ”Centrala Electrică de Termoficare nr. 2 din Chișinău” împotriva SA ”Agat” privind încasarea prejudiciului material și menținută hotărârea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 08 decembrie 2014, prin care s-a respins integral ca neîntemeiată acțiunea SA ”Centrala Electrică de Termoficare nr. 2 din Chișinău” împotriva SA ”Agat” privind încasarea prejudiciului material,

a c o n s t a t a t:

La data de 14 februarie 2013 SA ”Centrala Electrică de Termoficare nr. 2 din Chișinău” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva SA ”Agat” privind încasarea prejudiciului material în sumă de 1 175 647,64 lei (f.d. 2-4, vol. I).

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, la 30 ianuarie 1991 între Uzina ”ПЭВМ” și SA ”CET – 2” a fost încheiat contractul, potrivit căruia Uzina ”ПЭВМ” transmite SA ”CET – 2” calitatea de ”beneficiar” a construcției casei nr. 14 din or.

Chișinău, microraioul Budești, cu 16 etaje, cu 191 apartamente, iar, după finisarea construcției SA “CET – 2” transmite Uzinei ”ПЭБМ” - 61 apartamente.

În susținerea celor invocate, SA “CET – 2” a mai indicat că, la 15 februarie 2010 Judecătoria Economică de Circumscripție a admis cererea de revizuire înaintată de SA “CET – 2” mun. Chișinău împotriva hotărârii Judecătoriei Economice de circumscripție din 22 mai 2008, adoptată în pricina civilă la acțiunea înaintată de SA ”Agat” (succesorul în drept al Uzinei ”ПЭБМ”) împotriva APLP – 54/345 privind recunoașterea dreptului de proprietate asupra încăperilor nelocuibile din bd. Mircea cel Bătrân, 44/1, lit.A, cu suprafața de 541,3 m.p. Ulterior, dosarul menționat a fost transmis Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău, care prin încheierea din 15 mai 2012 a scos de pe rol acțiunea SA ”Agat” împotriva APLP 54/345.

Astfel, reclamanta consideră că bunul litigios și anume magazinul de legume inclusiv, anexa cu suprafața de 541,3 m.p., situate în mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrân, 44/1, cu numărul cadastral 0100313.154.01.078 a fost înstrăinat de către SA ”Agat” la data de 23 iulie 2008.

Totodată, reclamanta SA “CET – 2” conchide că are dreptul de a solicita prejudiciul material, deoarece a construit din propriile surse financiare magazinul de legume, inclusiv anexa de pe str. Mircea cel Bătrân, 44/1, care până în prezent se află la bilanțul acesteia și este inclus în capitalul social al societății.

Potrivit deciziei Camerei Înregistrării de Stat din 16 iunie 2015 privind înregistrarea modificărilor, a fost înregistrată și consemnată în registrul de stat al persoanelor juridice modificările în actele de constituire ale persoanei juridice, astfel denumirea Societatea pe Acțiuni ”Centrala Electrică de Termoficare nr. 2 din Chișinău” a fost modificată în Societatea pe Acțiuni ”Termoelectrica”.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 08 decembrie 2014, s-a respins integral acțiunea SA ”Centrala Electrică de Termoficare nr. 2 din Chișinău” împotriva SA ”Agat” despre încasarea prejudiciului material de 1 175 647,64 lei ca fiind neîntemeiată și tardivă (f.d. 102, 105-107, vol.I).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 31 decembrie 2014, SA ”Centrala Electrică de Termoficare nr. 2 din Chișinău”, a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 08 decembrie 2014, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea reclamantei să fie admisă integral (f.d. 109 - 110, 142 - 146).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016 a fost admis apelul declarat de SA ”Centrala Electrică de Termoficare nr. 2 din Chișinău”, a fost casată hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 08 decembrie 2014 și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de către SA ”Centrala Electrică de Termoficare nr. 2 din Chișinău”, s-a încasat de la SA ”Agat” în beneficiul SA ”Centrala Electrică de Termoficare nr. 2 din Chișinău” prejudiciul material în sumă de 1 175 647,64 lei, taxa de stat în sumă de 35 269,43 lei, s-a încasat de SA ”Agat” în bugetul de stat pentru examinarea apelului taxa de stat în sumă de 26 452 lei (f.d. 194, 195-203, vol. I).

La data de 15 februarie 2016, SA "Agat" a înaintat cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, menținerea hotărârii primei instanțe și încasarea de la SA "Centrala Electrică de Termoficare nr. 2 din Chișinău" a taxei de stat în mărime de 17634,17 lei, (f.d. 209-211, 216-222, vol. I).

Prin decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 13 aprilie 2016 a fost admis recursul declarat de către SA "Agat", casată decizia Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către SA "Centrala Electrică de Termoficare nr. 2 din Chișinău" împotriva SA "Agat" privind încasarea prejudiciului material și remisă cauza la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată (f.d. 231-235, vol. I).

La data de 07 februarie 2017, apelanta SA „Termoelectrica” a depus o cerere de apel suplimentară, în care a menționat că în acțiunile privind răspunderea delictuală, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data când păgubitul a cunoscut sau trebuia să cunoască paguba și pe cel care răspunde de ea (f.d. 50-59, vol.II).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017, a fost admis apelul declarat de SA "Termoelectrica", a fost casată hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 08 decembrie 2014, în partea în care s-a respins integral ca tardivă acțiunea SA "Centrala Electrică de Termoficare nr. 2 din Chișinău" împotriva SA "Agat" privind încasarea prejudiciului material de 1175647,64 lei și menținută hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 08 decembrie 2014, prin care s-a respins integral ca neîntemeiată acțiunea SE "CET-2" împotriva SA "Agat" privind încasarea prejudiciului material de 1175647,64 lei (f.d. 76, 85, vol.II).

La data de 24 octombrie 2017, SA "Termoelectrica" a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017 și hotărârii Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 08 decembrie 2014, solicitând casarea parțială a deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea a unei noi hotărâri, prin care a admite integral acțiunea, precum și recuperarea tuturor cheltuielilor de judecată suportate în prezenta cauză.

În motivarea recursului, reprezentantul recurentului a indicat că instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 497 alin. (1) Cod civil și nu au aplicat prevederile art. 59 alin. (1) al Legii cadastrului bunurilor imobile și ale art.320 alin. (1) Cod civil, ceea ce constituie temei de casare a hotărârilor contestate prevăzute de art. 432 alin. (2) lit. a) și c) Cod de procedură civilă.

De asemenea recurentul a indicat că, instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat prevederile art. 217 alin. (2) și art. 220 alin. (1) Cod Civil, în condițiile în care contractul de vânzare-cumpărare prin care intimata a înstrăinat bunul, contravine dispozițiilor imperative ale art. 315 alin. (1) Cod Civil și prin urmare este lovit de nulitate absolută, care în temeiul art. 217 alin. (2) Cod Civil putea fi invocată și de către instanța de judecată.

Prin referința depusă la 26 decembrie 2017, reprezentantul intimatului SA "Agat", avocatul Constantin Tănase, a opinat că recursul declarat de SA "Termoelectrica" este depus tardiv, cu depășirea termenului de declarare a recursului.

Suplimentar reprezentantul intimatului a menționat că recursul declarat de SA "Termoelectrica" este neîntemeiat, or, instanțele judecătorești corect au apreciat circumstanțele cauzei și argumentele părților litigante, au dat o apreciere justă a probelor și a declarațiilor în proces, soluționând în mod legal și întemeiat cauza civilă.

Prin încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 17 ianuarie 2018 recursul a fost recunoscut admisibil.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Reieșind din materialele dosarului judiciar (f.d. 86, vol. II), Colegiul judiciar constată că Curtea de Apel Chișinău a expediat decizia integrală a Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017, în adresa participanților la proces, la data de 23 august 2017, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul declarat la data de 24 octombrie 2017 se consideră a fi depus în termen.

Potrivit art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Potrivit art. 445 alin. (1) lit. c) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Examinând argumentele recursului în raport cu circumstanțele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul înaintat de SA "Termoelectrica" urmează a fi admis cu remiterea cauzei la rejudecare din următoarele motive.

Din materialele dosarului, rezultă că, la data de 30 ianuarie 1991, între Direcția de construcție a Uzinei "ПЭВМ" și "Centrala Electrică de Termoficare nr. 2" din Chișinău a fost încheiat un contract de construcție a casei cu numărul 14, din microraioul VIII Budești din or. Chișinău (f.d. 9-10, vol.I).

Potrivit pct. 1.1. din contract, Uzina "ПЭВМ" transmite calitatea sa de Beneficiar a construcției nominalizate către "Centrala Electrică de Termoficare nr.2" din Chișinău.

În conformitate cu pct. 2.2. și 2.3. "Centrala Electrică de Termoficare nr.2" din Chișinău preluând calitatea de Beneficiar asigură finanțarea acestei construcții în anul 1992, iar după finisarea construcției 191 de apartamente urmează să treacă la balanța Beneficiarului.

Pct. 2.4. indică că 20% din suprafața imobilului urmează a fi transmise antreprenorului – întreprinderea "Monolit", iar restul suprafeței vor fi împărțite proporțional investițiilor efectuate de "Centrala Electrică de Termoficare nr.2" din Chișinău și Uzina "ПЭВМ", după cum urmează: a) Uzinei "ПЭВМ" – 61 apartamente; b) "Centralei Electrice de Termoficare nr.2" din Chișinău – 92 apartamente.

Potrivit Deciziei Primăriei municipiului Chișinău nr. 17/7 din 02 iunie 1997 cu privire la recepționarea obiectivelor și transmiterea lor la balanță, a fost aprobat procesul-verbal de recepționare a blocului locativ cu 16 etaje, 191 de apartamente, suprafața totală de 7627,8m.p., suprafața locativă de 4171,5 m.p. din bd. Mircea cel Bătrân, 41/1, beneficiar Centrala electrotermică nr. 2 din Chișinău a Companiei de stat "Moldenergo", antreprenor – Filiala nr. 52 a Societății pe acțiuni "Monolit" și transmis la balanța Asociației regiilor locative a Primăriei municipiului Chișinău (f.d. 59-50, vol. I). Pct. 7 al Deciziei prevede că, beneficiarul Centrala electrotermică nr.2 Chișinău a Companiei de stat "Moldenergo" urma în termen de 30 de zile să prezinte biroului de inventariere tehnică documentația necesară pentru înregistrarea imobilului.

Totodată, din materialele cauzei rezultă că, în temeiul hotărârii Arbitrajului Republicii Moldova din 01-05.02.1996 Centrala electrotermică nr. 2 din Chișinău a fost obligată să repartizeze (transmită) SA "Agat" or. Chișinău 61 apartamente în casa nr. 14 din microraioul Budești-8 din or. Chișinău (f.d. 65, vol. I).

Concomitent, se mai constată că prin încheierea nr. 2rhe-1/10 din 15 februarie 2010, a fost admisă cererea de revizuire înaintată de către SA "CET-2" și casată hotărârea judecătorească nr. 2e-3844/10 din 22.05.2008 prin care a a fost recunoscut dreptul de proprietate a SA "Agat" asupra încăperilor nelocuibile din bd. Mircea cel Bătrân, 44/1, lit. A2, cu suprafața totală de 541,3 m.p. și obligarea Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău de a înregistra dreptul de proprietate după SA "Agat" (f.d. 8, vol. I). Iar prin încheierea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 15 mai 2012 (f.d. 44-45, vol.I), menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău 01 noiembrie 2012 (f.d. 46-47, vol.I), acțiunea SA "Agat" cătr APLP-54/345 privind recunoașterea dreptului de proprietate asupra spațiilor nelocative a fost scoasă de pe rol.

Astfel, reclamantul invocând faptul că SA "Agat" a înstrăinat bunul imobil - magazinul de legume din bd. Mircea cel Bătrân, 44/1, fără nici un temei legal, i-a cauzat un prejudiciu material în sumă de 1175647,64 lei, în condițiile în care la momentul înstrăinării deținea drept de proprietate asupra acestui bun, în temeiul contractului de construcție încheiat cu Uzina "ПЭБМ" la data de 30 ianuarie 1991.

Analizând decizia Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017 în coroborare cu materialele cauzei civile, instanța de recurs conchide că concluziile instanței de apel cu privire la respingerea acțiunii de încasare a prejudiciului cauzat, sunt premature și fără o analiză multiaspectuală a circumstanțelor cauzei, din următoarele considerente.

Instanța de recurs reține că, în susținerea pretențiilor sale reclamantul nu a prezentat probe pertinente și concludente, care ar demonstra faptul că, la momentul înstrăinării bunului imobil litigios, acesta îi aparținea cu drept de proprietate, după cum susține în cererea de chemare în judecată, or, obiectul litigiului în prezenta cauză constituie încasarea prejudiciului cauzat în urma înstrăinării magazinului de legume, care se pretinde a fi proprietate privată a reclamantului.

În acest sens, se remarcă faptul că la materialele dosarului judiciar lipsește extrasul din Registrul bunurilor imobile cu privire la imobilul din mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrân, 44/1, cu număr cadastral 010031315401078, documentul de bază, care ar oferi informația deplină cu privire la evoluția imobilului – magazin de legume, de la momentul

înregistrării, adică de la momentul formării până la momentul actual, inclusiv și informația cu privire la înregistrarea dreptului de proprietate. Iar extrasele din Registrul bunurilor imobile anexate la dosar reflectă informații cu privire la alte bunuri imobile distincte (bun imobil cu număr cadastral 0100313.154, din mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrân, 44/1 și bun imobil cu număr cadastral 0100313.116, din mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrân, 42/1), care vin în contradicție cu argumentele și probele prezentate de părți în susținerea pozițiilor lor.

Or, potrivit art. 36 din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543-XIII din 25.02.1998 (cu modificările și completările ulterioare), înregistrarea drepturilor asupra bunului imobil este confirmată prin extrasul din registrul bunurilor imobile sau prin certificatul privind înscrierile în registrul bunurilor imobile.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată lipsa înscrisurilor, care ar confirma că la data înstrăinării SA "Agat" deținea dreptul de proprietate asupra bunului imobil și anume – magazinul de legume din bd. Mircea cel Bătrân, 44/1 (extras din Registrul bunurilor imobile).

De asemenea la materialele dosarului judiciar lipsesc înscrisuri de identificare și formare a bunului imobil – magazin de legume din mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrân, 44/1, în special proces-verbal de recepție finală a acestui bun și act de transmitere-primire a construcției, care ar face posibil identificarea beneficiarului acestui bun imobil, or, din conținutul contractului din 30 ianuarie 1991 rezultă că Uzina de construcție "ПЭБМ" a transmis către SA "CET-2" acte cu privire la construcția blocului locativ din microraioul VIII Budești, or. Chișinău, cu 16 etaje cu 191 apartamente, iar CET -2 urma să construiască și să transmită Uzinei de construcție "ПЭБМ" - 61 de apartamente, către CET-2 - 92 de apartamente, fără specificarea construcției și transmiterii unui magazin de legume.

Mai mult ca atât, recepționarea și transmiterea magazinului de legume nu a fost indicată nici în decizia Primăriei municipiului Chișinău nr. 17/7 din 02 iunie 1997, care la punctul 1 statuează că, se aprobă procesele-verbale întocmite de comisiile de stat cu privire la recepționare obiectivelor în luna mai 1997 și transmite blocul locativ cu 16 etaje, 191 de apartamente din bd. Mircea cel Bătrân, 42/1 în gestiunea economică a Asociațiilor regiilor locative a Primăriei municipiului Chișinău. Nici din actul de primire-predare, prin care s-a transmis din gestiunea economică a Centralei electrotermice nr.2 Chișinău în gestiunea economică a Primăriei mun. Chișinău - blocul locativ cu 16 etaje, 191 de apartamente, din bd. Mircea cel Bătrân, 42/1, cu valoarea estimativă de 19114232,70 lei nu rezultă existența unui magazin de legume, ca parte componentă a construcției din bd. Mircea cel Bătrân, 42/1, mun. Chișinău.

Astfel, la examinarea cauzei instanța de apel nu a luat în considerare că părțile nu au prezentat suficiente probe, prin care să se confirme cine este beneficiarul construcției bunului litigios – magazinul de legume din bd. Mircea cel Bătrân, 44/1, actul de recepție finală a magazinului, precum și informații privind mijloacele financiare investite de părțile litigante și dacă aceste investiții cuprind și valoarea construcției magazinului de legume.

Se remarcă că, de către instanța de apel nu au fost verificate și elucidate circumstanțe și înscrisuri cu caracter contradictoriu, care inevitabil duc la soluționarea eronată a pricinii. Or, potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile (f.d. 139, vol. I) deschis la 22.06.1999 (actualizat la 27.04.2015), proprietarul bunului imobil cu adresa mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrân, 44/1, înregistrat la 15.07.2005, sub număr cadastral 0100313.154.01, este Republica Moldova, în temeiul actului de transmitere-primire a fondului locativ în gestiune nr. 4/03 din 13.07.2005, transmis în gestiune economică APLP-54/345, în condițiile în care, obiectul contractului de vânzare-cumpărare nr.7043 din 23.07.2008, încheiat între SA "Agat" și Guțan Alexei, la fel are aceiași adresă: mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrân, 44/1, însă cu alt număr cadastral 010031315401078.

La examinarea cauzei în ordine de apel, urmează a fi elucidat cu exactitate momentul creării bunului imobil cu numărul cadastral 010031315401078 și atribuirea adresei: mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrân, 44/1, or, SA "CET nr. 2" insistă că, bunul imobil înstrăinat și a cărui contravaloare solicită să fie încasată din contul pârâtului, are adresa mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrân, 42/1, indicând că alt magazin de legume pe această adresă sau aferent blocului locativ bd. Mircea cel Bătrân nr.44/1 lipsește.

Având în vedere contradicțiile din înscrisurile anexate la materialele cauzei, în scopul evitării confuziei legate de identificarea bunului imobil litigios și în special a adreselor și numerelor cadastrale care identifică bunurile, instanța de recurs consideră oportun de a remite cauza civilă la rejudecare, în cadrul căreia instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și să adopte o decizie legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Articolul 241 alin. (5) și (6) Codul de procedură civilă prevede că în motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.

Totodată, instanța de recurs învederează că hotărârea trebuie să fie certă, completă, corectă, clară, consecutivă, convingătoare și concretă. Circumstanțele și probele constatate în cauză urmează să fie expuse într-o strictă consecutivitate logică. De asemenea concluziile instanței expuse în partea motivată a hotărârii trebuie să coincidă cu circumstanțele pricinii, constatate pe parcursul dezbaterilor judiciare, în caz contrar hotărârea fiind lovită de nulitate.

Potrivit art. 390 alin. (1) lit. e) CPC, decizia instanței de apel trebuie să conțină motivele concluziilor instanței de apel și referirea la legea guvernantă.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, studiind actele pricinii și verificând legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel, ajunge la concluzia că instanța de apel a examinat insuficient circumstanțele pricinii, nu a supus examinării depline cumulul probelor și înscrisurilor anexate la dosar, ceea ce contravine prevederilor legale precitate și constituie temei de casare a deciziei pronunțate, cu restituirea cauzei civile spre rejudecare.

Instanța de apel urma să stabilească și să elucideze circumstanțe importante pentru soluționarea pricinii, or, apelul este calea de atac ordinară, devolutivă și suspensivă de executare ce provoacă o nouă judecare a pricinii în fond. Această cale de atac conferă instanței investite cu soluționarea apelului, pe lângă competența verificării legalității și

temeiniciei hotărârii atacate și unele atribuții de judecată ale primei instanțe și se extinde asupra tuturor împrejurărilor de fapt și de drept ale pricinii.

Potrivit art. 25 alin. (1) Cod Procedura Civilă, instanța trebuie să cerceteze direct și nemijlocit probele, să asculte explicațiile părților și intervenienților, depozițiile martorilor, concluziile expertului, consultațiile și explicațiile specialistului, să ia cunoștință de înscrisuri, să cerceteze probele materiale, să audieze înregistrările audio și să vizioneze înregistrările video, să emită hotărârea numai în temeiul circumstanțelor constatate și al probelor cercetate și verificate în ședință de judecată.

Conform art.130 alin.(1) Cod Procedura Civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Alin.(4) al normei juridice citate supra prevede că, ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Colegiul judiciar atenționează, ca la rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate, să verifice și să constate, în temeiul probelor administrate nemijlocit de către instanță, care sunt investițiile financiare ale părților litigante SA ”CET nr. 2” și SA ”Agat”, la construcția blocului locativ din mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrân, 42/1, în temeiul contractului de construcție din 30 ianuarie 1991, inclusiv și investițiile în construcția magazinului de legume incorporat în acest imobil.

Pe cale de consecință, Colegiul lărgit relevă că, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate, cu indicarea circumstanțelor pricinii, constatate de instanță, cu indicarea probelor în temeiul cărora își întemeiază concluziile dar și a argumentelor invocate la respingerea unor probe, constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, cu reflectarea concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din considerentele menționate și având în vedere că lacunele constatate nu pot fi corectate de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017 și de a restitui pricina spre rejudecare în ordine de apel în aceeași instanță în alt complet de judecători.

În conformitate cu art. 444, art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (3) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către SA ”Termoelectrica”.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SA ”Centrala Electrică de Termoficare nr.2 din Chișinău” împotriva SA ”Agat” cu privire la încasarea prejudiciului material, cu restituirea cauzei la rejudecare în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecători.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței

Iulia Sîrcu

judecători

Dumitru Visternicean

Galina Stratulat

Nicolae Craiu

Luiza Gafton